

[Poulsgaard]

Dermed være ikke sagt, at der ikke var ting, som vi absolut godt ville være med til at se på i det socialdemokratiske forslag, hvis bare vi havde råd til det. Det er, siden socialdemokratiet er kommet i opposition, som om vi har råd til det hele, men lad os nu se, når de igen kommer på bænken – det kan være, det ikke varer så længe, hvem ved?

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det var blot hr. Steffensens udtalelse om det tiltalende i så megen frihed som muligt. Det er klart, at det er vi i det radikale venstre enige i, vi har bare gjort os mange overvejelser over, hvad den frihed i givet fald vil koste.

Nu har der været talt om her i dag, at trods de fantastisk gode resultater, som er kommet ud af den hidtidige børnetandpleje, er der 20 pct., der er faldet ud. Det, der har været overordnet for os, har derfor været at finde frem til et system, hvor færrest muligt eller helst slet ingen falder ud, og derfor mener vi, at vi må sætte ind netop på denne overførselsordning i stedet for på den absolutte frihed.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende beslutningsforslag nr. B 47 angående forebyggende tandpleje for hele befolkningen, hr. Taanquist, har ordet.

Taanquist (S):

Jeg vil begynde med at sige tak til dem, der har sagt pæne ord om vores forslag, og dem, der i øvrigt har tilsluttet sig det.

Det kan være lidt svært igen at se, hvor flertallet er. Ikke mindst det radikale venstre har jo udtalt sig lidt pænt om vores og lidt pænt om ministerens forslag, men alligevel ladet være med at tage alt for klar stilling. Det kommer jeg tilbage til.

Ministeren taler om, at det har været magtpåliggende at få lavet et sammenhængende tandplejetilbud, at det har været magtpåliggende med en styrkelse af den forebyggende indsats, at bygge på de indvundne erfaringer osv., osv. Det, man så kan sige, er: ja men det bygger indenrigsministerens lovfor- slag overhovedet ikke på; der er jo overhovedet ingen sammenhæng. Man kan få den for-

nemmelse, at ministeren overhovedet ikke har beskæftiget sig med den enorme kritik, der allerede har været af ministerens eget forslag. Fra alle sider, også fra faglig side, har man kritiseret forslaget sønder og sammen og ikke levnet det ret meget håb.

Ministeren taler som flere af de borgerlige ordførere om mulighederne for frit at vælge og om, at man indtil nu har haft et system, som folk har forstået at udnytte. Det er, som om – det gælder ministeren, det gælder fru Dagmar Mørk Jensen, og det gælder især hr. Steffensen – man ikke et øjeblik har beskæftiget sig med de undersøgelser, fru Tove Lindbo Larsen har nævnt, med den procent, der falder ud af systemet, den procent, der aldrig har gået til tandlæge, og den procent, der ikke gør det mere.

Hr. Lenger nævnte tilsvarende undersøgelser, der viser, at der er grupper her i samfundet, der aldrig har haft mulighed for at benytte de tilbud, der er. Jeg kunne måske nævne en enkelt ting fra en undersøgelse af den samme hr. Poul Erik Petersen, som hr. Lenger nævnte, for at starte ved begyndelsen. Af de mennesker, der i dag er over 60 år, og som er opvokset på landet, er der faktisk ingen, der har fået tilbud om skoletandpleje, hvilket er begrundelsen for, at de heller ikke senere er kommet ind i ordentlige tandplejeordninger.

Der er i allerhøjeste grad også sociale aspekter i denne sag, og dem har de borgerlige partier, inklusive det radikale venstre, set fuldstændig bort fra.

Med hensyn til ministerens forslag om, at man skal kunne fravælge den kommunale børnetandpleje, kan jeg kun gentage det, som er sagt så mange gange: ja men hvordan skal kommunerne dog kunne planlægge, når de ikke ved, hvor mange børn de skal planlægge for? Hvordan vil ministeren styre ressourceforbruget hos de praktiserende tandlæger?

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke, som hr. Poulsgaard nu til sidst hævdede, er en udvidelse af udgifterne til tandplejen. Vi har i det socialdemokratiske forslag meget nøje holdt os til de ressourcer, der frigøres på grund af effektiviteten i børnetandplejen, på grund af de besparelser, der har været i børnetandplejen. Det er de ressourcer, vi – hvad også ministeren vil, når hun holder pæne taler – gerne vil overflytte til de andre aldersgrupper. Ministeren har mange